

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและประเมินคุณภาพของหลักสูตรการฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 เปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังฝึกอบรมกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ตามหลักสูตรฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสัมภาษณ์ 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นชนเผ่าม้ง และภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่อง การทำผ้าลายเขียนเทียน นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ทั้ง 2 ด้าน โดยสรุปดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 17 คน เพศชาย 8 คน โดยมีช่วงอายุระหว่าง 26 – 58 ปี

ข้อมูลพื้นฐานในการจัดการฝักอบรม

1. ผลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน

ผลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน สรุปได้ว่า ผู้นำชุมชนให้การสนับสนุนส่งเสริมให้การจัดการศึกษาโดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยเฉพาะการจัดทำหลักสูตรการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากเห็นว่าผ้าลายเขียนเทียนที่เป็นเครื่องนุ่งห่มของชนเผ่าม้งมีลวดลายอันเป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าม้งที่มีมาเป็นเวลานาน มีการถ่ายทอดกันมาจากบรรพบุรุษโดยการฝึกปฏิบัติไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ปัจจุบันนอกจากการทำเพื่อใช้เป็นเครื่องแต่งกายภายในครอบครัวแล้วยังมีการจัดทำเพื่อเป็นสินค้าส่งขายไปยังจังหวัดใกล้เคียงที่มีการข้อมผ้าในลักษณะใกล้เคียงกันแต่ไม่มีการเขียนลาย ได้สั่งซื้อจากชุมชนตำบลปากกลางทำให้มีการคิดค้นการทำผ้าลายเขียนเทียนขึ้นมาใหม่จากการเขียนด้วยมือเปลี่ยนเป็นการสร้างแบบพิมพ์เพื่อให้การผลิตผ้าได้ปริมาณมากตามความต้องการของผู้สั่งซื้อสินค้า ปัจจุบันเกือบทุกครัวเรือนหันไปใช้แบบพิมพ์ในการทำลายผ้าเพราะสะดวกทำได้รวดเร็ว และมีลวดลายที่หลากหลาย ทำให้ผู้ที่ทำผ้าลายเขียนเทียนที่เขียนด้วยมือ มีจำนวนลดลงและไม่มีการถ่ายทอดมายังเยาวชน ทำให้ในปัจจุบันมีผู้ที่สามารถทำผ้าลายเขียนเทียนที่มีลวดลายแบบดั้งเดิมโดยการเขียนด้วยมือเหลือน้อยเต็มที ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้นำชุมชนจึงเห็นด้วยว่าควรมีการจัดทำหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการทำผ้าลายเขียนเทียนที่เขียนด้วยมือ อันเป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความรู้ด้านประวัติความเป็นมา ประโยชน์ ของผ้าลายเขียนเทียน ความสามารถในการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและให้นักเรียนเกิดความตระหนักในการสืบทอดวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ใกล้สูญหายให้คงอยู่สืบไป

2. ผลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการนักเรียนที่เป็นชนเผ่าม้ง

ผลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการนักเรียนที่เป็นชนเผ่าม้ง สรุปได้ว่า ลายผ้าที่พบเห็นทั่วไปบนผ้าลายเขียนเทียนมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลายแบบดั้งเดิมได้แก่ ลายจ้ำ ลายเก๋าง ลายเย่ ลายลู่เต้า และลายประยุกต์ ได้แก่ ลายที่ลอกเลียนแบบมาจากภูเขา ต้นไม้ สัตว์ รูปเรขาคณิต เป็นต้น โดยลายดั้งเดิมนั้นเดิมทีเป็นลายทั่วไปในการทำผ้าลายเขียนเทียนที่เขียนด้วยมือที่มีการเขียนสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษ โดยเดิมนั้นเป็นการทำในช่วงเวลาว่างเพื่อเป็นเสื้อผ้าที่ใช้ใส่ในประเพณีปีใหม่ม้ง ปัจจุบันผู้ที่ประกอบอาชีพในการทำผ้าลายเขียนเทียนโดยตรงได้แปลงผลิตภัณฑ์ที่ทำแต่เฉพาะเสื้อผ้ามาเป็นผ้าปูโต๊ะ ปลอกหมอน จานรองแก้ว ผ้าคลุมไหล่ โดยได้มีการทำแบบพิมพ์ให้มีลายที่เป็นลายแบบดั้งเดิมเพื่อทำผ้าลายเขียนเทียนส่งขายยังจังหวัดใกล้เคียง

เพื่อนำผ้าไปตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าที่มีรูปแบบที่ทันสมัย และยังได้ทำแบบพิมพ์ที่เป็นรูปสัตว์ ต้นไม้ รูปเรขาคณิต เพื่อให้ผ้าลายเขียนเทียนมีลวดลายที่แปลกใหม่และเป็นที่ต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น ทำให้การทำผ้าลายเขียนเทียนที่เขียนด้วยมือในวันยิ่งหดหายลงไปทุกที และเยาวชนที่คลุกคลีอยู่กับครอบครัวการทำผ้าลายเขียนเทียนก็หันไปใช้การพิมพ์มากกว่าการเขียนด้วยมือ ทำให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ไม่สามารถทำผ้าลายเขียนเทียนที่เขียนลายดั้งเดิมด้วยมือได้ ดังนั้นผู้ปกครองนักเรียนจึงเห็นว่าควรส่งเสริมให้โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการทำผ้าลายเขียนเทียนที่เขียนด้วยมืออันเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนรักวัฒนธรรมของท้องถิ่น

3. ผลการสัมภาษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ผลการสัมภาษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สรุปได้ว่า ปัจจุบันการทำผ้าลายเขียนเทียนโดยการเขียนลายด้วยมือนั้นหาผู้ที่ทำด้วยวิธีการดังกล่าวยากเต็มทีเพราะผู้ที่ทำต้องมีสมาธิ มีทักษะ ใช้เวลามากในการทำผ้าแต่ละชิ้น ลายผ้าที่ได้ก็เป็นลายที่มีลักษณะเดิมๆ แต่มีเอกลักษณ์ที่เป็นการบ่งบอกถึงชนเผ่าไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ประเทศใดเมื่อได้เห็นผ้าลายเขียนเทียนที่มีลวดลายดั้งเดิมจะรู้ได้ทันทีว่าเป็นชนเผ่าม้ง แต่หลังจากได้มีการทำแบบพิมพ์ลายผ้าเพื่อให้มีลวดลายที่สวยงามแปลกตาขึ้นทำให้สามารถนำไปขายเป็นสินค้าเพื่อสร้างรายได้ทำให้ตลาดมีความต้องการสูง ปัจจุบันการทำผ้าลายเขียนเทียนเป็นการทำเพื่อจำหน่ายมากกว่าการทำไว้ใช้ในครอบครัว โดยลวดลายที่ปรากฏเป็นลวดลายที่เกิดมาจากการใช้แบบพิมพ์ในการสร้างลายบนผืนผ้า ทำให้เยาวชนไม่เห็นความสำคัญของภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษ ด้วยเหตุนี้จึงเห็นควรให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาแก่เยาวชนโดยการจัดการศึกษาให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรค่าแก่การสืบทอดและยินดีที่จะร่วมเป็นวิทยากรที่จะถ่ายทอดให้ความรู้แก่นักเรียนเพื่อเป็นการสืบทอดภูมิปัญญาและเพื่อให้ นักเรียนได้รู้จักและหวงแหนภูมิปัญญาอันเป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและประเมินคุณภาพของหลักสูตรการฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการสร้างหลักสูตรการฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เอกสารหลักสูตรฝึกอบรม ที่ประกอบด้วยหลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระ แนวทางการจัดกิจกรรม และแนวทางการวัดและประเมินผล และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม ได้แก่ คู่มือการใช้หลักสูตรการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

การจัดกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรมการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้ จะเป็นลักษณะการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยนักเรียนจะได้ศึกษาข้อมูลโดยตรงจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ในชุมชน แล้วฝึกปฏิบัติการเขียนลายผ้าด้วยมือ ซึ่งเป็นการเขียนลายแบบดั้งเดิม โดยเขียนลายที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าม้ง และได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนการทำผ้าลายเขียนเทียนจนมีชิ้นงานเป็นของตนเองตามขั้นตอนการทำผ้าลายเขียนเทียนแบบดั้งเดิม ซึ่งการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้น เกิดความสนุกสนานในการลงมือทำ และทำให้รู้ถึงคุณค่าของงานแต่ละชิ้นที่ทำขึ้น และเกิดความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความสอดคล้องภายในองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม ตามแบบประเมินที่คณะผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้น ปรากฏผลการประเมินดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
เอกสารหลักสูตร			
1. หลักการและเหตุผล			
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน อาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	4.67	0.58	ดีมาก
1.2 สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชน	4.33	0.58	ดี
1.3 สามารถนำไปกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ เวลาจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรม และการวัดประเมินผล ของหลักสูตรได้	3.67	0.58	ดี
1.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการจัดการศึกษา	4.67	0.58	ดีมาก
1.5 ส่งเสริมการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	5.00	0.00	ดีมาก
1.6 มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้	3.67	0.58	ดี

เฉลี่ย	4.33	0.00	ดี
ตารางที่ 5 (ต่อ)			
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร			
2.1 สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลของหลักสูตร	4.33	0.58	ดี
2.2 สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	4.67	0.58	ดีมาก
2.3 ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์	4.00	0.00	ดี
2.4 สามารถนำไปกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร	5.00	0.00	ดีมาก
2.5 เหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม	4.67	0.58	ดีมาก
2.6 สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.33	0.58	ดี
2.7 มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้	3.67	0.58	ดี
เฉลี่ย	4.38	0.22	ดี
3. โครงสร้างของหลักสูตร			
3.1 สอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.67	0.58	ดี
3.2 มีหน่วยการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างแท้จริง	4.33	0.58	ดี
3.3 จัดเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	4.00	0.00	ดี
3.4 สัดส่วนของเวลามีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	3.67	0.58	ดี
3.5 มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้	3.67	0.58	ดี
เฉลี่ย	3.87	0.23	ดี
4. เนื้อหาสาระ			
4.1 สอดคล้องกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.33	0.58	ดี
4.2 น่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	4.67	0.58	ดีมาก
4.3 เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและท้องถิ่น	4.67	0.58	ดีมาก
4.4 เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของนักเรียน	4.00	0.00	ดี
4.5 จัดเรียงเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	ดีมาก

4.6 มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้	4.33	0.58	ดี
เฉลี่ย	4.50	0.00	ดีมาก
ตารางที่ 5 (ต่อ)			
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
5. แนวทางการจัดกิจกรรม			
5.1 สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร	4.33	0.58	ดี
5.2 ส่งเสริมให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.67	0.58	ดีมาก
5.3 สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร	4.67	0.58	ดีมาก
5.4 มีการใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น	4.67	0.58	ดีมาก
5.5 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน	4.33	0.58	ดี
5.6 เหมาะสมกับท้องถิ่นและการเรียนรู้	4.67	0.58	ดีมาก
5.7 เน้นกระบวนการกลุ่มและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.67	0.58	ดี
5.8 ให้ชุมชนและคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเป็นแหล่งเรียนรู้	4.33	0.58	ดี
เฉลี่ย	4.42	0.26	ดี
6. การวัดและประเมินผล			
6.1 สอดคล้องกับหลักการ	4.67	0.58	ดีมาก
6.2 วิธีการวัดครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.33	0.58	ดี
6.3 วิธีการวัดสอดคล้องกับกิจกรรมฝึกอบรม	4.67	0.58	ดีมาก
6.4 การวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย	3.67	0.58	ดี
6.5 กำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	4.33	0.58	ดี
เฉลี่ย	4.33	0.12	ดี
คู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรม			
1. มีคำแนะนำการใช้หลักสูตรที่ปฏิบัติได้	4.00	0.00	ดี
2. ตารางอบรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา	4.67	0.58	ดีมาก
3. เสนอวิธีดำเนินการฝึกอบรมได้เข้าใจง่าย	4.33	0.58	ดี
4. แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม			
4.1 จุดประสงค์			
- สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.33	0.58	ดี

- ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านของนักเรียน	3.67	0.58	ดี
ตารางที่ 5 (ต่อ)			
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
4.2 เนื้อหาสาระ			
- สอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	0.00	ดีมาก
- มีการลำดับเนื้อหาสาระจากง่ายไปยาก	4.67	0.58	ดีมาก
4.3 กิจกรรมฝึกอบรวม			
- สอดคล้องจุดประสงค์ของแผน	4.33	0.58	ดี
- กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์	4.33	0.58	ดี
- เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ	4.67	0.58	ดีมาก
- กิจกรรมหลากหลาย น่าสนใจ	4.67	0.58	ดีมาก
4.4 สื่อการฝึกอบรวม			
- เหมาะสมกับกิจกรรม	5.00	0.00	ดีมาก
- ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	4.33	0.58	ดี
4.5 วิธีการวัดและประเมินผล			
- วิธีวัดผลสอดคล้องกับกิจกรรม	4.33	0.58	ดี
- เครื่องมือการประเมินผลครบถ้วนตามจุดประสงค์	4.67	0.58	ดีมาก
- มีเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	4.67	0.58	ดีมาก
เฉลี่ย	4.48	0.18	ดี
รวมเฉลี่ย	4.37	0.09	ดี

จากตารางที่ 5 พบว่าหลักสูตรฝึกอบรวม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.37$) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านหลักการและเหตุผล, ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร, ด้านโครงสร้างของหลักสูตร, ด้านแนวทางการจัดกิจกรรม, ด้านการวัดและประเมินผล, ด้านคำแนะนำการใช้หลักสูตร, ด้านวิธีดำเนินการฝึกอบรวม และ ด้านแผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33, 4.38, 3.87, 4.42, 4.33, 4.00, 4.33 และ 4.48 ตาม

ลำดับ และด้านที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก คือ ด้านเนื้อหาสาระ และ ด้านความเหมาะสมของ ตารางการอบรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50 และ 4.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม การทำผ้าลาย เขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 เปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการทำผ้าลายเขียนเทียนจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม

คณะผู้ศึกษาค้นคว้าผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนฝึกอบรม (Pre-test) มา เปรียบเทียบกับผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังฝึกอบรม (Post-test) และวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติ t-test Dependent ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การทำผ้าลาย เขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนฝึกอบรมกับหลังฝึกอบรม

การทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	df	t	p
ก่อนฝึกอบรม	30	14.67	3.08			
				29	17.72**	0.0000
หลังฝึกอบรม	30	22.50	3.13			

** p < .01

จากตารางที่ 6 พบว่าความรู้ความเข้าใจ เรื่องการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญา ท้องถิ่น ก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.67 และ 22.50 คะแนน ตาม ลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม พบว่า คะแนนสอบหลังฝึ กอบรมของนักเรียน สูงกว่า คะแนนก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้อง ถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังฝึกอบรมกับเกณฑ์ร้อยละ 70

คณะผู้ศึกษาค้นคว้านำผลคะแนนจากการประเมินความสามารถหลังฝึกอบรม (Post-test) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test (One Sample test) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังฝึกอบรมกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ($\mu = 21.00$)

รายการ	μ	\bar{X}	S.D.	t	p
เกณฑ์ร้อยละ 70	21.00			12.97**	0.0000
หลังฝึกอบรม		24.90	1.65		

** $p < .01$

จากตารางที่ 7 พบว่าความสามารถในการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนด้านความสามารถในการทำผ้าลายเขียนเทียนหลังฝึกอบรมของนักเรียน พบว่า ความสามารถในการทำผ้าลายเขียนเทียนหลังฝึกอบรมของนักเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ตามหลักสูตรฝึกอบรมการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ตามหลักสูตรฝึกอบรมการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม มีดังนี้

ตารางที่ 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียน ตามหลักสูตรฝึกอบรมการทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ภายหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา			

1. มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.53	0.73	มาก
2. เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	3.43	0.82	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3. ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์และเห็นคุณค่าของการสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.00	0.79	มาก
4. เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	3.80	1.10	มาก
5. นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	3.47	0.82	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.65	0.65	มาก
ด้านกิจกรรมฝึกอบรม			
6. ได้ฝึกปฏิบัติจริงตามเนื้อหาที่เรียน	3.13	0.73	ปานกลาง
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น	3.40	1.10	ปานกลาง
8. ได้เรียนรู้จากวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.97	1.13	มาก
9. ช่วยเพิ่มพูนทักษะและกระบวนการทำงาน	3.47	0.78	ปานกลาง
10. มีความหลากหลาย	3.90	0.76	มาก
11. เหมาะกับวัยและวุฒิภาวะของนักเรียน	4.07	0.87	มาก
12. กิจกรรมสนุก น่าสนใจ	3.73	0.87	มาก
13. ลำดับกิจกรรมต่อเนื่อง น่าสนใจ	3.67	0.66	มาก
14. เหมาะสมกับเวลา	3.90	0.76	มาก
15. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอยู่เสมอ	3.63	0.67	มาก
เฉลี่ย	3.69	0.55	มาก
ด้านวิทยากร			
16. ได้เรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.50	0.78	มาก
17. มีการใช้สื่อประกอบการสอน	3.60	0.67	มาก
18. ถ่ายทอดความรู้ได้เข้าใจง่าย	3.47	0.78	ปานกลาง
19. เอาใจใส่ดูแลนักเรียนและรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.37	0.76	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.48	0.55	ปานกลาง

ด้านสื่อการสอน			
20. มีความหลากหลาย	3.27	0.69	ปานกลาง
21. เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	3.53	0.73	มาก
ตารางที่ 8 (ต่อ)			
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
22. หาได้ในท้องถิ่น	3.50	0.78	มาก
เฉลี่ย	3.43	0.47	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
23. วัดและประเมินผลด้วยแบบทดสอบก่อนและหลังฝึกอบรม	3.43	0.77	ปานกลาง
24. วัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	3.87	0.90	มาก
25. วัดและประเมินผลจากการปฏิบัติจริง	3.80	1.10	มาก
26. วัดและประเมินผลจากผลงานของนักเรียน	3.17	0.70	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.57	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	3.60	0.51	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียน ตามหลักสูตรฝึกอบรม การทำผ้าลายเขียนเทียนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเนื้อหา, ด้านกิจกรรมฝึกอบรม, ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.65, 3.69, 3.43 และ 3.57 ตามลำดับ และด้านวิทยากรมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48